

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

*Plac Świętego Piotra
Niedziela, 26 stycznia 2025 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dobrej niedzieli!

W tę niedzielę Łukasz Ewangelista ukazuje nam Jezusa w synagodze w Nazarecie, miasteczku, gdzie dorastał. Jezus czyta fragment z księgi proroka Izajasza, zapowiadający ewangelizacyjną i wyzwającą misję Mesjasza, po czym pośród powszechnej ciszy mówi: „Dziś spełniły się te słowa Pisma” (por. Łk 4, 21).

Wyobraźmy sobie zaskoczenie i konsternację rodaków Jezusa, którzy znali Go jako syna cieśli Józefa, i nigdy nie przyszłoby im do głowy, że może On przedstawić się jako Mesjasz. To było szokujące. A jednak właśnie tak jest – Jezus ogłasza, że przez Jego obecność nastał „rok łaski Pana” (w. 19). Jest to radosna wieść dla wszystkich, a w szczególności dla ubogich, dla więźniów, dla niewidomych i dla uciśnionych, tak mówi Ewangelia (por. w. 18).

Tamtego dnia, w Nazarecie, Jezus postawił swoich rozmówców przed koniecznością opowiedzenia się co do Jego tożsamości i misji. Nikt w synagodze nie mógł uniknąć zadania sobie pytania: czy On jest tylko synem cieśli, przypisującym sobie rolę, która Mu nie przysługuje, czy też rzeczywiście jest Mesjaszem, posłanym, aby wybawił lud od grzechu?

Ewangelista mówi nam, że mieszkańcy Nazaretu nie potrafili rozpoznać w Jezusie pomazańca Pańskiego. Myśleli, że zbyt dobrze Go znają, a to, zamiast ułatwiać otwarcie ich umysłów i serc, blokowało ich niczym zasłona, przesłaniająca światło.

Bracia i siostry, to wydarzenie, ze wszystkimi należnymi analogiami, dotyczy dzisiaj również nas. Także dla nas są wyzwaniem obecność i słowa Jezusa; także my jesteśmy wezwani do uznania w Nim Syna Bożego, naszego Zbawiciela. Lecz może się nam przydarzyć, tak jak wówczas Jego rodakom, pomyśleć, że już Go znamy, że już wszystko o Nim wiemy, wzrastaliśmy razem z Nim, w szkole, w parafii, na katechezie, w kraju o kulturze katolickiej... Tak więc dla nas jest Osobą bliską, wręcz „zbyt” bliską.

Spróbujmy jednak zadać sobie pytanie: czy dostrzegamy ten unikalny autorytet, z jakim przemawia Jezus z Nazaretu? Czy uznajemy, że to On jest tym, który niesie orędzie zbawienia, i nikt inny dać nam go nie może? A czy ja czuję potrzebę tego zbawienia? Czy czuję, że ja też, w pewnym sensie, jestem ubogim, więźniem, niewidomym, uciśnionym? A zatem wtedy, tylko wtedy „rok łaski” będzie dla mnie!

Zwróćmy się, ufni, do Maryi, Matki Boga i naszej Matki, żeby nam pomogła rozpoznać Jezusa.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Drodzy Bracia i Siostry!

Trwający konflikt w Sudanie, który rozpoczął się w kwietniu 2023 roku, powoduje obecnie najpoważniejszy kryzys humanitarny w świecie, z dramatycznymi konsekwencjami również dla Sudanu Południowego. Jestem blisko mieszkańców obu tych krajów i zachęcam ich do braterstwa, solidarności, unikania każdej formy przemocy oraz do tego, aby nie pozwolili sobą manipulować. Ponawiam mój apel do stron walczących w Sudanie o zaprzestanie działań wojennych i zgodę na spotkanie przy stole negocjacyjnym. Wzywam społeczność międzynarodową do podjęcia wszystkiego, co możliwe, aby niezbędna pomoc humanitarna mogła dotrzeć do przesiedlonych oraz by wspierać walczących w szybkim odnalezieniu dróg do pokoju.

Z niepokojem patrzę na sytuację w Kolumbii, szczególnie w regionie Catatumbo, gdzie starcia między zbrojnymi ugrupowaniami spowodowały wiele ofiar wśród ludności cywilnej i zmusiły ponad trzydzieści tysięcy osób do opuszczenia swoich domów. Wyrażam moją bliskość z nimi i modlę się za nich.

Dziś obchodzimy Światowy Dzień Chorych na Trąd. Zachęcam tych, którzy działają na rzecz osób dotkniętych tą chorobą, aby kontynuowali swoje zaangażowanie, pomagając również wyleczonym w ponownym włączeniu się w życie społeczne. Niechaj nie będą marginalizowani!

Jutro przypada Międzynarodowy Dzień Pamięci o Ofiarach Holokaustu – osiemdziesiąta rocznica wyzwolenia obozu koncentracyjnego w Auschwitz. Prerażający koszmar zagłady milionów Żydów

i osób innych wyznań w tamtych latach nie może być ani zapomniany, ani negowany. Mam w pamięci wybitną węgierską poetkę Edith Bruck, która mieszka w Rzymie. Ona przeszła przez to całe cierpienie. Dziś, jeśli chcecie, możecie ją posłuchać w programie [telewizyjnym] „Che tempo che fa”. To niezwykła kobieta. Pamiętajmy również o wielu chrześcijanach, wśród nich wielu męczenników. Ponawiam mój apel, abyśmy wszyscy wspólnie pracowali na rzecz wyeliminowania plagi antysemityzmu oraz wszelkich form dyskryminacji i prześladowań religijnych. Budujmy razem bardziej braterski i sprawiedliwy świat, ucząc młodych ludzi otwartości serca, w logice braterstwa, przebaczenia i pokoju.

Pozdrawiam wszystkich przybyłych z Włoch i z różnych części świata. W szczególności witam dziennikarzy i pracowników mediów, którzy w tych dniach przeżywali swój Jubileusz – zachęcam ich, by zawsze byli narratorami nadziei.

Pozdrawiam także Polaków, zwłaszcza tych z Żabna; uczniów Instytutu „Zurbará” z Badajoz w Hiszpanii, wiernych z Siquirres w Kostaryce oraz grupę dziewcząt „quinceañeras” z Panamy.

Witam pielgrzymów z duszpasterstwa w Busto Garolfo i Olcelli z archidiecezji mediolańskiej.

Z radością witam was, chłopcy i dziewczęta z Akcji Katolickiej oraz parafii i szkół katolickich z Rzymu. Przybyliście na zakończenie „Karawany Pokoju”, podczas której zastanawialiście się nad obecnością Jezusa w waszym życiu, dając świadectwo swoim rówieśnikom o pięknie gościnności i braterstwa. A teraz posłuchajmy tych wspaniałych młodych ludzi, którzy chcą nam coś powiedzieć... Śmiało, odważnie!

[odczytanie przesłania]

On [chłopiec, który czyta] właśnie powiedział coś bardzo pięknego